

Mati žalostna je stala

Široko

harm.: Franc Kimovec

57

Ma-ti ža - lost - na je sta - la, zra-ver kri - ža se jo - ka - la, ko na
V grenko ža - lost zatop - lje - na je nje du - ša pre-bo - de - na z mečem
O, kaj ža - la - sti pre-sta - ti mo - ra - la je sve-ta Ma - ti, k' te-re

njem je visel Sin, ko na njem je vi-sel Sin.
sil - nih bo-le čin, z me-čem sil - nih bo-le čin.
Sin je re-šil svet, k' te-re Sin je re-šil svet.

V žalosti zdihuje bleda,
ko v trepetu Sina gleda,
kaj trpi, na les razpet.

Komu potok solz ne lije,
ko bridkosti zre Marije,
grenke nad morja bridkost?

Kdo prisrčno ne žaluje,
ko to Mater premišljuje,
njenih boli velikost?

Vidi Jezusa trpeti,
grehe ljudstva nase vzeti,
šibam vdati se voljno.

V Sina le pogled upira,
ko ves zapuščen umira,
k smrti nagne še glavo.

Mati, vir ljubezni prave,
naj občutim te težave
60 in s teboj žalujem zdaj!

Daj, da bo srce se vnelo
in za Jezusa gorelo
mi v ljubezni vekoma j.

Sveta Mati, to te prosim:
rane Kristusa naj nosim,
vtisni v moje jih srce.

Sinu tvojemu so rane
v odrešenje moje dane;
tudi mene naj bole.

Naj s teboj sedaj žalujem,
Križanega objokujem
ko v dolini solz živim.

S tabo poleg križa stati,
s tabo združen žalovati
v bridkem joku hrepenim.

Prosim, hvaljena Devica,
ti mi bodi tolažnica,
daj mi delež bolečin.

Daj mi, da bom vse življenje
rad premišljal to trpljenje,
ko je umiral božji Sin.

Mene križ naj obtežuje,
mene s tugo napolnjuje
sveta kri njegovih ran.

Ti pa varuj, Mati ljuba,
da moj del ne bo poguba,
kadar pride sodni dan.

Kristus, ko bo treba umreti,
daj po Materi presveti,
da skušnjave zmagal bom.

Ko pa smrt telo mi vzame,
dušo mojo naj objame
večne slave rajski dom. - Amen.